

لباس سنتی آذری

لباس زنان و مردان به سه بخش سرپوش، تن پوش و پاپوش تقسیم می شود. عرقچین، روسری کلاغه‌ای، شال و چارقد، چالما – شاماخی (سربند)، چپی (روسری)، آلاچارشاب (چادر رنگی)، اوربند (روبند) و چادرا (چادر) متداولترین سرپوش‌های زنان روستایی و عشایر آذربایجان شرقی را تشکیل می‌دهد. کونک (پیراهنی بلند با یقه گرد)، دُن (نوعی پیراهن)، تومان (دامن بلند)، شلته یا دیزلیک (دامن کوتاه)، جلیقا (جلیقه)، یل (نوعی کت با پارچه مخمل و ترمه)، خود (کت معمولی)، جان کونک (شامل تمام البسه کاموایی که روی پیراهن به تن می‌کنند) و ترکونکی (زیرپوش) نیز از تن پوش‌های زنان به شمار می‌روند. پاپوش‌های زنانه نیز دارای انواع مختلفی همچون جوراب، گالش (کفش بدون پاشنه)، چاروق، قوندارا (نوعی کفش چرمی)، قیرمیزی باشماق (پاپوشی همچون دمپایی) و تک‌گون (کفش جشن و عروسی) بوده‌اند.

سرپوش‌های مردان نیز انواع کلاه‌هایی بوده‌اند که در زبان ترکی به آنها بورک یا پاپاخ می‌گویند و شامل دری بورک (کلاه پوستی)، پهلوی، کپی، کامپابورک (کلاه کاموایی)، لبه دار، کئچه بورک (کلاه نمدی)، حصیری، دورگه بورک (نوعی کلاه از پوست بره)، عرقچین، یون بورک (کلاه پشمی) و شیپو (شاپو) می‌شده است. تن پوش‌های مردان نیز کونک، آغ کونک (پیراهن سفید)، بی غب کونک، روباشاکا، آرخالق – ستیره – پنجه (نوعی لباس همچون کت)، دُن یا اوپما دُن، پالتون (پالتو)، گیمه، کورک (پوستین)، اووماشال (نوعی کت شلوار) و شلوار بوده است. لب چین یا دولاما (نوعی چکمه مخصوص چاروادارها)، تک‌گون، گلاسه باشماخ، چاروق و چوست نیز انواع پاپوش‌های مردان عشایری و روستایی آذربایجان شرقی بودند.

طرح و جنس لباس مردم آذربایجان شرقی

این لباس‌های محلی تشریح کرد: جنس پارچه‌های استفاده شده بسته به توان مالی افراد شامل کوردی، ململ، چیت، متقال، فاستونی، دریاکنار، اوتماسینار، آیناگولی (پولکی)، شالموز، تافته، مخمل و به تازگی ابریشم، حریر می‌شود.

